

tilkommer dem efter Loven. Jeg mener, at Enkerne nu ifølge Præstelønningslovens § 3 har faaet en Ret til at faa en Femtepart af Præstens Lønning som Overlevelsrente, men man kan ikke rigtig skønne — jeg kan det i det mindste ikke —, om der nu ogsaa er fuld Sikkerhed for, at Enken faar, hvad der kan tilkomme hende. Jeg antager imidlertid, at Administrationen igennem de forskellige kirkelige Kasser eventuelt vil kunne erstatte en Præsteenke, hvad der maatte komme til at mangle, idet jeg synes, at man ikke skal gøre Uret mod Præsteenkerne.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Fr. Petersen: Ogsaa jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme i den Sikkelse, det nu har. Det er i og for sig ikke saa underligt, at der kan trænges til et Tillæg til Præstelønningsloven af 14. Marts 1913, naar det erindres, at der i nævnte Lov blev indført Regler for Præstelønninger, som man slet ikke havde haft tidligere. Det vil i saadanne Tilfælde altid vise sig, at der paa et eller andet Punkt kan trænges til Lempelser. Det har vist sig, at Bestemmelsen i Præstelønningslovens § 3 om Præsterenes Forpligtelse, naar de kom ind under den nye Lønningsordning, til at sikre deres Enke en Overlevelsrente efter samme Regler som andre Embedsmænd, har medført Ulemper, særlig for Præster, som i en noget fremrykket Alder kommer fra den gamle Lønningsordning ind under den nye. Det kan ikke nægtes, at de Eksempler, som nævnes i Bemærkningerne til Lovforslaget, er meget talende og meget oplysende. Det er jo ikke tænkte Eksempler, men Eksempler fra Virkeligheden, og der nævnes flere Eksempler paa, at Præster, som er blevet forflyttet, har maattet betale en uforholdsmæssig høj Præmie for at sikre deres Enke en aarlig Overlevelsrente. Jeg skal blot nævne et Eksempel som det, at en Præst skal betale en Præmie af 727 Kr. for at sikre sin Enke en Overlevelsrente af 913 Kr. Det er da ganske naturligt, at Præster, som er blevet forflyttet under saadanne Omstændigheder, har følt det som en Ulempe, at de pludselig skulde udrede et saa stort Beløb til Enkeforsørgelsen, et Beløb, som muligvis endog overstiger, hvad de har vundet i Indtægtsforøgelse ved Forflyttelsen. Jeg kan derfor saa godt forstaa, at Bestyrelsen for den danske Præsteforening har andraget om en Ændring her, og at

Ministeriet har villet imødekomme disse Præster paa dette Punkt. Jeg finder, at den Maade, hvorpaa man er kommet dem til Hjælp, er rigtig. Som af den højtærede Minister nævnt, er der sket en lille Forandring i det oprindelige Lovforslag i det andet høje Ting, idet man som Grundlag for Beregningen af den Indtægtsforøgelse, som en Præst faar ved at komme fra det ældre Embede over til det nye, i Folketinget har lagt Gennemsnitsindtægten for de 3 sidste Kalenderaar, medens det oprindelige Lovforslag havde det sidste Aar. Jeg er enig med den højtærede Minister i, hvad han udtalte i det andet høje Ting, at det maaske kan have sine Vanskeligheder at faa nøjagtige Oplysninger om, hvad Indtægterne har været i de forløbne 3 Aar; Præsterne fører vist ikke saa nøjagtigt Regnskab over deres Indtægter. Paa den anden Side maa det indrømmes, at det er mere rationelt at lægge et Gennemsnit af nogle Aar til Grund — her 3 Aar — ved en saadan Beregning end at lægge det sidste Aar til Grund, saa det forekommer mig ikke, at der er nogen Anledning til at foretage Forandring i det, som nu er vedtaget i det andet høje Ting.

I Forbindelse med dette Lovforslag blev der i det andet høje Ting omtalt et Spørgsmaal, som ikke staar i Berøring med det her foreliggende, nemlig, hvorvidt Præsterne kunde komme ind under de Regler, som er opstillede i Forslaget til Lov om Dyrtidstillæg for Aaret 1916, saaledes at de Præster, der har mindre end 3,000 Kr., ogsaa kunde faa Adgang til et saadant Dyrtidstillæg. Den højtærede Minister udtalte den Gang, saa vidt jeg har forstaaet, at det var sikkert, at Præsterne vilde kunne vente at faa et saadant Tillæg. Det glæder mig paa de unge Præsters Vegne, thi det er i disse dyre Tider ikke noget stort Beløb at have til at udrede Aarets Udgifter, naar man kun har mellem 2,000 og 2,800 Kr. Det vil altsaa være de Præster, som har siddet mindre end 8 Aar i Embede, eller som har en Anciennetet, som er under 8 Aar med Hensyn til Beregning af Lønningstillæget, der vil kunne vente at faa godt af Dyrtidstillæget, naar der nu gives dem Adgang dertil. Som sagt, det glæder mig paa deres Vegne. Den højtærede Minister henviste samtidig til, at naar Præsterne kunde vente at komme med ved denne Lejlighed, var det, fordi Lønningsfonden betragtedes som Statsejendom. Jeg vil